

Fadern

I varma händer i kalla tårar
finns det ömhet likadan.
Som vattnet stenen skårar
och vinden pinar världen van.

Som havet med dess botten
rörlig, formbar och enorm.
Är också moderns hjärta stöpt
med sin moderliga form.

En mamma här, en mamma där
ingen är den andre lik.
Men kärleken, den kärleken
är i mångt fall magnifik.

Men så finns där en och annan
som lämnat över barnet sitt.
Låter fadern vara trygghet, ömhet
låter fadern vara världens mitt.

Och det är lycka för ett barn
som kanske tror den inget har.
Att i lycka, sorg och ånger
finna famnen
hos sin
Far...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pauline Pousár med Poeter.se id #21167 innehar upphovsrätten